

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sigheș, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Sf. Evanghelie dela Marcu

8. 34. 9. 1.

Și chemând — Isus — mulțimea cu ucenicii săi, a zis lor: „cel ce vrea să vie după mine, să se lapede de sine, și să-și ia crucea sa și să vie după mine. „Căci cine va vrea să-și mântuiescă sufletul său, pierde-l va. Iară cel ce-și va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela-l va mântui. Căci ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și își va pierde sufletul său? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său? Căci cine se va rușina de mine și de cuvintele mele intru acest neam preacurvar și păcătos: și Fiul omului se va rușina de el, când va veni intru mărirea Tatălui său cu sfinții ingeri. „Și le zicea lor: amin zic vouă: sunt oare cari din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte, până când nu vor vedea împărția lui Dumnezeu venind intru putere.“

Centrul istorie — Hristos.

(Urmare)

Hristos este o realitate in istoria neamurilor. Cu toate că in cursul veacurilor nimenui nu-ia venit in minte să tragă la indoială adevărul de obște cunoscut despre viața lui Hristos, totuș „duhul tăgăduirii“ — „părintele minciunilor“ despre care deja Hristos a spus, că „este dintru inceput uci-

gător de suflete., și-a găsit și își găsește in timpurile noastre apostoli săi. Astfel in timpurile mai noi s'au găsiț oameni, cari tăgăduind existența istorică alui Hristos au afirmat, că El de fapt nici când n'a existat, ci este numai produsul fantaziei primelor comunități creștinești precum însăși Evangelia nu este alt ceva decât opera poetică a primilor creștini.

Aceasta tăgăduială este atât de copilăroasă, încât — abstragând dela rea voința — nime n'o ia in serios. Căci abstrăgând dela faptul, că „Creștinismul“ există și că prin urmare a trebuit să aibă urzitor; abstrăgând apoi dela transformarea moravurilor și culturei legată de numele lui Hristos; zic abstrăgând dela toate acestea Pronia așa a vroit, că afară de evangeliști — și cei mai mari scriitori pagâni să facă mărturie pe lângă Hristos. Tacit scrie; „împăratul Nero, ca să departeze dela sine invinuirea că el ar fi aprins Roma, a rădicat acuză in contra aceloră, cari peste tot au fost porecliți cu numele „Cristianos“ adeca Creștini. Aceasta numire se derivă dela Hristos. pe care sub domina lui Tiberiu împărat, locușitorul Pilat din Pont l'a judecat la moarte. Istorical Iosif Flaviu de origine ovreiască vorbește despre Hristos, că: „Pe aceasta vreme a trăit un bărbat înțelept cu numele Isus, încât adecă s'ar putea numi om fiindcă a săvârșit lucruri minunate...

Când Pilat, la acuza mai marilor poporului său l'a judecat la moarte, învățăceii lui l'au iubit și după aceea chiar așa ca și mai n'ainte."

Iată, deja în viața lui Hristos în așa mod și măsură a lucrat răutatea, încât l'a restignit pe El, iar azi așa vrea să se lepede de El, că îl tăgăduște ca și cum nici că ar fi existat vre-odată. Dar în zădar toate, ura și spizma poate orbi pe cineva în așa măsură ca să tăgăduiască pe Mesia, dar dragostea adevărată — nici când. Iar în urma dragostei adevărate deja azi foarte mulți, inși cu milioanele aleargă să se unească cu Hristos, și aceștia strigă cu neîntrecute laude: Eu cred, eu știu, că Răscumpărătorul meu viază!

Cine e Isus Hristos?

Isus Hristos e Dumnezeu adevărat. Isus Hristos e om adevărat; în El sunt două naturi, dumnezească și omenească, strâns imcunatate, dar deosebite, fără schimbarea sau alterațiunea uneia sau a alteia, ambele perfecte, fiecare în ordul său.

Isus Hristos e Dumnezeu adevărat: în multe locuri a Sf. Evanghelii e amintit adevărul acesta; e de ajuns să amintim câteva. Iudeii au întrebat dela Isus: Dacă tu ești Hristos, spune-ne pe față, și El a răspuns: Eu și Tatăl una suntem (Ioan 10, 24, 30); pe calea conducătoare la Caesarea zis'a Isus apostolilor: Cine ziceți voi că eu sunt? Răspunzând Petru a zis: Tu ești Hristos, fiul lui Dumnezeu celui viu; (Mat. 16, 15, 16) Natanail zise lui Isus: Învățătorule tu ești fiul lui Dumnezeu, tu ești regele lui Izrail; și Isus care cu puțin mai nainte a zis spre lauda lui Natanail: iată un adevărat Izraelitean, în care nu este viclesug, promite lui și învățăcelilor săi lucruri mai mari, la cari v'or fi de față: (Ioan 1; 47-51). La mormântul lui Lazar, înainte de a-l învia zise Isus Martei: Eu sunt învierea și viața: cine crede în mine, de va și muri, va fi viu; și tot cel ce e viu și crede în mine, nu va muri în veci. Crezi aceasta? Și Marta a răspuns: da doamne, eu am

crezut, că tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu, cel ce ai venit în lume: (Ioan 11, 25, 26, 27). În toată Evangelia lui Sf. Ioan se arată clar dumnezeirea lui Isus Hristos.

Isus Hristos e om adevărat, are un trup omenesc și un suflet omenesc; va se zică: a) are o carne ca și a noastră, supusă aceluiași slăbiciuni, afară de păcat și concupiscentță; a) suferit foame, sete; a) mâncat, a) beut, durmit; a) suferit dureri răstignire și moarte; b) are un suflet inteligent și liber, dar ne supus păcatului, nici celui original, nici celui actual: Dumnezeu desevărsit și om desevărsit.

Două naturi sunt așadară în Isus Hristos, cea dumnezească și cea omenească, dar unite într'o singură persoană, dumnezească, căci a doua persoană a Sf. Trăimi, Cuvântul, a luat natura omenească și nu persoana omenească; prin urmare e un singur Hristos. Unimea dumnezeirii și a omeneirii în Isus Hristos e un mod de a fi absolutaminte unic, misterios, mai pe sus decât orișice cunoștință și înțelepciune omenească, pe care noi îl mărturisim prin credință, căci descoperirea și învățătura infailibilă a Bisericii ne asigură despre aceasta. Când s'au ridicat greșelile ariane și au negat dumnezeirea lui Isus Hristos, Biserica s'a adunat în conciliu, a condamnat greșeala și a excomunicat pe eretici; când impiul Nestoriu a învățat că în Isus Hristos sunt două persoane și că Maria nu e maica lui Dumnezeu, toți creștinii s'au ridicat împotriva, și Biserica a condamnat greșeala în conciliul din Efez; — când în fine încăpăținatul Eutiche a conturba pacea Bisericii proclamând că în Isus Hristos e o singură natură specială provenită din unirea alor două naturi, Biserica a condamnat greșeala și pe cei ce au greșit i-a excomunicat în conciliul din Calcedon.

Intrucât s'a putut, s'a expus într'o formă atât de scurtă învățătura despre Isus Hristos; cea ce e important a ști despre dumnezeescul nostru Răscumpărător se poate vedea și din aceasta expunere; a nu cunoaște acestea lucruri, atâtă înseamnă, cât a nu fi creștin, a nu mărturisi acestea lucruri înseamnă a lăpăda credința cea adevărată, de ce Dumnezeu să ne ferească!

Dumineca a înlocuit Sabatul evreesc.

(Urmare).

Vedem șarlataniile adventiștilor, cum înșală lumea, cum *strâng zeciuiala*, și bieții oameni plătesc. Adventiștii mai tare cred la „*Mărturii pentru comunitate*” scrisă de Doamna White, decât chiar scripturii.

Să ne aducem aminte că Sâmbăta a fost umbra legii, după cum spune la Galateni 4. 9. „Să nu ne județe nimenea în mâncare, în beutură... sau, *de Sâmbăta*, care a fost o *umbră* iar corpul este a lui Hristos”. Apoi iară se spune la Evrei 8. 13. „Noul așezământ a învechit pe întâiul așezământ, iar ce este învechit, bătrân, e aproape de pierire”. În urmă după cum se spune I. Cor. „*Daca n'a înviat Hristos înzădar e credința, predica voastră*”. Hristos însă a înviat Duminecă.

Deci rezultă, că *Dumineca, e ziua Domnului*.

Frați creștini! Nu ascultați prorociile mincinoase, nici glasul lupilor răpitor despre care spune Scriptura la Fapt, 20. 29. „Eu știu aceea, că după ducerea mea vor intra *lupi grei* între voi... *ca să stragă ucenicii, după dânșii*”. — Iar la Matei 7. 5. Păziți-vă de proroci mincinoși, cari vin la voi în *piei de oi*, iar înăuntru *lupi răpitori*.”

Vedem și acuma că pe lângă adventiști de ziua a 7-ea, alta secță a „*ștudenților de biblie*” înșală în alt chip. În „*Milioane ce trăesc acuma*” la pagina 77 spune „Va învia Avram, Isac și Iacob... putem aștepta că anul 1925 să dovedească reîntoarcerea acestor credincioși din mormânt... în acest timp se cunoaște faza pământeană a *impărății lui Mesia*”.

Aceste prorocii sunt asemenea cu a lui Miller din a. 1843 și Dna White în 1835. cari asemenea au prorocit venirea lui Isus. Domnul însă n'a venit.

Pazeștene Doamne de rătăcirii. Ajutene Doamne și ne luminează, ca să fim una. după cum se spune la Efez 4. 5. „Un Domn, o credință, un botez.”

(Finis)

Situația muncitorilor din Brazilia.

În ziua de 13 Septembrie o epistolă cu conținut foarte trist, ajunge din Brazilia (America) în Transilvania, adresată asociațiilor muncitorești de aci. Epistoala o trimite „Asociațiunea Generală a Muncitorilor” din San-Paolo. În dânsa e descrisă starea deplorabilă în care au ajuns muncitorii brazilieni precum și cei ce în urma propăgăurilor deja de mai demult au emigrat în Brazilia.

Iată pe scurt ce se cuprinde în epistoala acea.

Ce este lupta pentru subsistență, acea într'adevăr numai aci pe „Pământul făgăduinței” se poate ști, unde precum afirmă propagandiștii pentru emigrare în Brazilia, omul sirguincios în decurs de câțva ani, ajunge la avere frumoasă. Da atât de frumoasă e averea acea, încât fericit e acela, care lucrând de dimineața până seara, i-și poate prevedea pe ai săi cu pâine uscată. Muncitorii sunt lipsiți de toate favorurile culturale și sociale, de cari se bucură muncitorii din alte părți mai fericite.

Din Transilvania încă tot mereu vin emigrați și încă în număr mai mare, cari apoi după câteva zile ce ș'au pus piciorul pe uscat prin glas desperat blastămă pe cei ce i-au amăgit ca să vie aci. I-au amăgit prin

diferite făgăduințe, de ex. pământ cultivabil împărțit gratis din partea guvernului celor ce emigrează aci, cea ce nici odată nu se împlinește și sărmanii emigranți văzând că s'au înșelat în făgăduințele lor, așteaptă cu dor oara când i-și v'or putea recăștiga libertatea.

Se poate (citim în epistoala amintită) că în statele Europei e rea situația muncitorilor, dar cum poate să fie aceea în raport cu situația celor din Brazilia, unde părinții nu mai sunt în stare a-și alimenta prunci, și sunt timpuri, când jumătate dintre muncitori n'au muncă. Și cei-ce indeamnă și amăgesc pe oameni să meargă acolo, afirmă că acela e pământul făgăduinței.

Misiunile populare din Borșa s'au ținut dela 12-14 Sept. crt. în mulțumirea sufletească a tuturor credincioșilor din loc și jur. Cuvântările pline de învățatura de credință și morală, rostite de părinții profesori *Dr. Alexd. Cziple și Vasile Cziple* au pătruns cu desăvârșit resunăt în sufletele marei mulțimi de ascultători. Succes vedit a fost, sutele de credincioși, cari cu inimă pocăită se apropiau la scaunul de spovedanie pentru a-și curați sufletele de zgura păcatului, Cei șapte preoți încredințați cu ascultarea marturisirilor, — din mila lui Dumnezeu — au avut mult de lucru. Așa e bine! Dorim, ca reuniunea de misiuni să poată munci neconținut și cu fruct spre mântuirea sufletelor. Dumnezeu să ajute!

Noul Episcop al Eparhiei catolice de Iași. Este știut, că la episcopia vacanță din Iași a fost numit episcop Msgr. *Mihail Robu*, un ade-

vărat părinte sufletesc, intru care sunt intruchipate toate însușirile unui Arhipăstor după inima prea sfântă a Mântuitorului. Sfințirea intru episcopose va face la 20 Sept. crt. prin mânilor. În P. S. S. *Alexandru Th. Cisar* Arhiepiscop de București asistat de P. S. S. *Dr. Valeriu Traian Frențiu* episcop român unit de Oradea-mare și de P. S. S. *Dr. Alexandru Niculescu* episcop român unit de Lugoj. Prin acest act se va deschide un nou prilej maiestos pentru de a arăta unitatea Bisericii catolice în varietatea riturilor spune „Lumina Creștinului“

Pentru ocazia consacrarii episcopale, P. S. S. *Mihai al Iașilor* a dat o epistolă pastorală, în carea — între altele spune:

„Aducându-vă aceasta la cunoștință, iubiți frați, intențiunea Noastră de frunte a fost și este, să vă rugăm și să vă îndemnăm cu toată stăruința, să înălțați rugi fierbinți către Cer în ziua de 20 Septembrie, o zi atât de însemnată pentru voi și pentru noi.

„Zi însemnată pentru voi — căci din ziua aceea veți avea în smerita Noastră persoană un Pontifice, care în fiecare zi trebuie să aducă Domnului jertfa ispășitoare pentru greșelile sale și pentru greșelile voastre; un Învățător, care să vă arate legea toată și nestrăbită a lui Dumnezeu; un Judecător, care să vegheze asupra observării legilor dumnezeiești și bisericești și să pedepsească pe cei ce le calcă cu îndărătnicie; un Păstor al sufletelor voastre, care să nu se caute pe sine, ci pe voi și binele vostru, și la nevoie chiar să-și dea viața pentru a vă apăra de lupii, ce ar voi să vă sfășie.

„Zi însemnată pentru Noi — căci din ziua aceea vom trebui să fim nu numai cu numele, dar și cu fapta un urmaș demn al Apostolilor, în al căror oficiu intrăm, și prin urmare un propovăduitor neobosit al Evangheliei, susținător neclintit al bunelor moravuri, apărător neînfricoșat al drepturilor Bisericii, mireasa mistică a lui Hristos.“

La aceste noi din adâncul inimii adaugem: Intru mulți ani Dispunătorule sfinte!

Calendar săptămânal.

20—26 Septembrie 1925.

20. Dumineca d. Înălțarea Sf. Cruci (Marcu 8, 34, 9, 1. ev. înv. 4, gt. 6.)
M. Eustație și fii sai. 121 d. H.
21. Luni. Ap. Codrat din Magnesa 126 d. H.
22. Marți. M. Foca făc. de min.
23. Miercuri. zăm. s. Ioan Botez.
24. Joi. M. Tecla.
25. Vineri. C. m. Eufrosina 470 d. H.
26. Sâmbăta. Adorm. s. Ioan Botez.